

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010052
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715010052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Eva Dzúriková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.04.2015 vo Zvolene v trestnej veci obžalovanej O. Q., stíhanej pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná O. Q., nar. XX.XX.XXXX vo I., trvale bytom I., T.O. XX,

je v i n n á ,

že

dňa 14.júla 2014 v meste I., okres I. v byte na Ul. T.O. Č..XX, uzavrela ako uschovávateľka s D.. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., U..T. XXXX/XX ako zložiteľom zmluvu o zložení finančnej zálohy týkajúcu sa zloženia zálohy vo výške 2 000 € na potvrdenie vážneho záujmu zložiteľa o nehnuteľnosť zapísanú na Správe katastra Zvolen na liste vlastníctva č.XXXX, pričom v zmysle zmluvy bola oprávnená uvedenú sumu iba uschovať, nesmela s ňou nakladať, ani ju použiť na akýkoľvek účel a napriek tomu predmetnú sumu v presne nezistený deň v meste I. použila pre svoju potrebu, čím D.. J. Q. a jeho manželke F.. Ľ. Q.H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., U..T. XXXX/XX spôsobila škodu vo výške 2 000 €,

t e d a

prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l a

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr.zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 213 ods. 1 Tr.zákona s použitím § 36 písm. k/, l/ Tr.zákona, § 37 písm. m/ Tr.zákona, § 38 ods. 2,3,8 Tr.zákona, § 49 ods. 2 Tr.zákona na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zákona súd obžalovanú zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 23. 01. 2015 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry vo Zvolene na Okresnom súde vo Zvolene obžalobu na O. Q., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. 04. 2015 obžalovaná po zákonom poučení učinila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, že nepopiera spáchanie skutku kladeného jej obžalobou za vinu. Po zistení skutočností podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. poriadku a po zistení stanoviska prítomných strán, súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovanej prijal a na hlavnom pojednávaní dokazovanie v tomto rozsahu nevykonával. Podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku súd vykonával dokazovanie ohľadom druhu a výmery trestu a nároku na náhradu škody.

Na hlavnom pojednávaní tak súd prečítal a oboznámil listinné dôkazy: odpis z registra trestov obžalovanej aktualizovaný ku dňu hlavného pojednávania a k nároku na náhradu škody vyslúchol poškodených F.. Ľ. Q. a D.. J. Q.. Títo obaja zhodne na hlavnom pojednávaní uviedli, že na nároku na náhradu škody toho času netrvajú, nakoľko obžalovaná im sumu 2 000,- eur, ktoré predtým od nich prevzala uhradila v hotovosti ešte v prípravnom konaní, pred začatím výsluchu. Týmto bol nárok na náhradu škody poškodených uhradený v celom rozsahu a poškodení žiadnu inú škodu nepožadovali.

Na oboznámenie dôvodu a výšky pôvodného nároku na náhradu škody poškodených súd na hlavnom pojednávaní podľa § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku oboznámil zápisnice z výsluchu poškodenej F.. Ľ. Q. zo dňa 12. 11. 2014, z ktorej vyplynulo, že poškodení odovzdali obžalovanej pri obhliadke bytu sumu 2000,- eur, ktoré obžalovaná od nich požadovala ako zálohu z kúpnej ceny, ktorým by poškodený potvrdili vážny záujem o kúpu bytu. Následne už boli s obžalovanou len v telefonickom kontakte, keď im táto uvádzala rôzne výhovorky, pričom poškodení sa od susedov dozvedeli, že byt, za ktorý vyplatili obžalovanej zálohu kúpnej ceny, je už predaný, inej tretej osobe. Obžalovaná im uviedla, že vie o tom, že vlastníčka bytu - pani L. tento darovala niekomu z rodiny. Poškodení obžalovanú vyzývali niekoľkokrát a to telefonicky i písomne na vrátenie peňazí, avšak táto ku dňu výsluchu takto neučinila. F.. Ľ. Q. sa tak ako poškodená strana pripojila k trestnému konaniu a žiadala, aby súd uložil povinnosť O. Q. náhrady škody vo výške 2 000,- Eur.

Zhodne vypovedal do zápisnice v prípravnom konaní dňa 18. 11. 2014 D.. J. Q., pričom uvedená zápisnica bola oboznámená na hlavnom pojednávaní.

Ďalej súd na hlavnom pojednávaní oboznámil zápisnicu z výsluchu svedka - poškodeného D.. Q. zo dňa 07. 01. 2015, zo záveru ktorej vyplynulo, že uvedeného dňa, t.j. 07. 01. 2015 obžalovaná pred vykonaním výsluchu poškodenému vrátila sumu 2000,- eur. Po zákonom poučení poškodený uviedol, že sa ako strana poškodená nepripája k trestnému konaniu a nežiada, aby súd uložil povinnosť O. Q. nahraďiť škodu vo výške 2 000,- eur, nakoľko mu tieto v plnej výške pred vykonaním výsluchu vrátila.

K osobe obžalovanej pre účely rozhodnutia o druhu a výmere trestu bol na hlavnom pojednávaní oboznámený odpis z registra trestov obžalovanej aktualizovaný ku dňu hlavného pojednávania. Z tohto vyplývajú tri predchádzajúce odsúdenia, pričom prvé dve má obžalovaná zahladené s účinkami, že sa na ňu hľadí, ako by odsúdená nebola. Naposledy bola obžalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 82/14 zo dňa 12. 06. 2014 právoplatného dňa 03. 07. 2014, kde za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona jej bol uložený podmienený trest vo výmere jedného roka so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov, t.j. do 03. 07. 2016.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Objektom trestného činu sprenevery je predovšetkým vlastnícke právo alebo práva súvisiace s držbou veci. Objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bola páchatelovi zverená a spôsobením malej škody. Hmotným predmetom útoku je iba vec, ktorá bola páchatelovi zverená. Subjektom, teda páchatelom môže byť iba osoba, ktorej bola predmetná vec zverená. Zverenou vecou sa rozumie vec vo vlastníctve inej osoby, ktorú má páchatel na základe zmluvy v oprávnenom užívaní alebo z dôvodov plnenie určitých úloh podľa dispozície jej vlastní v držbe, so záväzkom použiť ju len na dohodnutý účel alebo za dohodnutých podmienok ju vlastníkovi vrátiť. Vec bola páchatelovi zverená s

tým, aby s vecou nakladal určitým spôsobom. Nemusí sa pritom jednať iba o vec určenú individuálne (napr. motorové vozidlo) ale môže ísť o vec druhovo určenú (napríklad peniaze). Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

Súd mal z obsahu spisového materiálu, ako i vyhlásením obžalovanej učinom na hlavnom pojednávaní preukázané, že obžalovaná svojím konaním popísaným v skutkovej vete naplnila všetky zákonné znaky prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, preto obžalovanú uznal za vinnú.

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Tr. zákona.

Predovšetkým z oboznámeného registra trestov obžalovanej vyplýva, že prejednávany skutok nie je jej prvým porušením trestnoprávnej normy. Naposledy bola obžalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 3T 82/14 zo dňa 12. 06. 2014, právoplatného 03. 07. 2014, ktorým jej bol za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona uložený podmienený trest v trvaní jedného roka, s určením skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov, t.j. do 03. 07. 2016. Tu je nutné poukázať predovšetkým na tú skutočnosť, že žalovaný skutok sa stal dňa 14. 07. 2014, t.j. 11 dní potom, čo trestný rozkaz, ktorý bol obžalovaný riadne doručený nadobudol účinky právoplatnosti a teda len rovnako dlhý čas po tom, čo obžalovanej začala plynúť skúšobná doba jej predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Hoci obžalovaná mala v tejto viesť riadny život a len za takého predpokladu bolo možné rozhodnutie súdu o tom, že sa v skúšobnej dobe osvedčila, obžalovaná sa ihneď po začatí plynutia skúšobnej doby dopustila druhovo totožnej trestnej činnosti, keď ako osoba bez živnostenského oprávnenia, uzavrela s poškodenými Zmluvu o zložení finančnej zálohy, kde vystupujúc ako realitná kancelária (hoci bez označenia a obchodného mena) prijala dňa 14. 07. 2014 od poškodených sumu 2000,- eur, ako zábezpeku, že zložiteľ (teda poškodený D.. J. Q.) od kúpy dohodnutého bytu neodstúpi. Následne i napriek tomu, že predmetný byt jeho vlastníčka predala tretej osobe a napriek tomu, že poškodení obžalovanú opakovane vyzývali na vrátenie sumy 2 000,- eur, táto tak nekonala, uvedené finančné prostriedky si prisvojila. K vráteniu predmetnej sumy obžalovaná pristúpila až dňa 07. 01. 2015, po vznesení obvinenia pre prečin sprenevery. Uvedené však nemalo za následok zánik trestnosti činu.

Z vyššie uvedeného možno konštatovať špeciálnu recidívu obžalovanej pri páchaní totožnej trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. Skutočnosť, že obžalovanú ani plynúca skúšobná doba podmieneného odsúdenia neodradila od páchania ďalšej, druhovo totožnej trestnej činnosti, viedla súd záveru k nutnosti ukladania nepodmieneného trestu odňatia slobody a to s prihliadnutím na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorého ustanovenia podľa ods. 1 o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody sa nepoužijú, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Takýmto spôsobom súd ustálil druh ukladaného trestu.

Pri rozhodovaní o výmere trestu súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, keď u obžalovanej vzhliadol dve poľahčujúce okolnosti. Jednou z nich je vyššie konštatovaná skutočnosť, že obžalovaná počas prípravného konania nahradila poškodeným vzniknutú škodu v celom rozsahu, keď sumu 2 000,- eur D.. J. Q. uhradila pred výsluchom a druhou poľahčujúcou okolnosťou bolo priznanie obžalovanej učinene na hlavnom pojednávaní formou vyhlásenia o tom, že nepopiera spáchanie skutku, ako aj ľútosť a ospravedlnenie, ktoré na hlavnom pojednávaní odzneli. Na strane druhej obžalovanej priťažovala tá okolnosť, že už v minulosti bola za trestný čin odsúdená, pričom súd prihliadol len na posledné odsúdenie vyplývajúce z registra trestov trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/82/2014, ktorého skúšobná doba plynie obžalovanej až do dňa 03. 07. 2016.

Za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona je možné ukladať trest odňatia slobody až do dvoch rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností, tak podľa § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zákona došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a v dôsledku uvedeného tak bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trvaní až do 16 mesiacov. Vzhľadom na pomery obžalovanej a tiež na reálnu možnosť rozhodnutia o výkone podmieneného odloženého trestu odňatia slobody v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 3T 82/2014 súd obžalovanej uložil nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov, nakoľko takýto považoval za primeraný z pohľadu individuálnej, ako i generálnej prevencie.

Vzhľadom k tomu, že na hlavnom pojednávaní výsluchom poškodených a tiež z listinných dôkazov bolo preukázané, že škoda, ktorá vznikla trestným činom bola poškodeným nahradená v celom rozsahu, súd o škode nerozhodoval.

S poukazom na uvedené dôvody, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.